I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 2450/98 VAN DE RAAD

van 13 november 1998

tot instelling van een definitief compenserend recht op de invoer van roestvrijstalen staven van oorsprong uit India en tot definitieve invordering van het voorlopige recht

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2026/97 van de Raad van 6 oktober 1997 betreffende bescherming tegen invoer met subsidiëring uit landen die geen lid van de Europese Gemeenschap zijn [1], en met name op artikel 15,

Gezien het door de Commissie na raadpleging van het raadgevend comité ingediende voorstel,

Overwegende hetgeen volgt:

A. VOORLOPIGE MAATREGELEN

(1) Bij Verordening (EG) nr. 1556/98 van de Commissie [2] (hierna „de verordening voorlopig recht" genoemd) werden voorlopige compenserende rechten ingesteld op de invoer in de Gemeenschap van roestvrijstalen staven (hierna „RSS" of „het betrokken product" genoemd) van de GN-codes 7222 20 11, 7222 20 21, 7222 20 31 en 7222 20 81, van oorsprong uit India. De maatregelen kregen de vorm van ad-valoremrechten variërend van 0 tot 25,0 % met een residueel recht van 25,0 %.

(2) Overeenkomstig artikel 12, lid 1, van Verordening (EG) nr. 2026/97 (hierna de „basisverordening" genoemd) werden voorlopige antidumpingrechten die oorspronkelijk waren ingesteld bij Verordening (EG) nr. 1084/98 van de Commissie [3] (hierna „de verordening voorlopig antidumpingrecht" genoemd), verlaagd op grond van de verordening voorlopig recht. Deze wijziging van de antidumpingrechten was noodzakelijk om te voorkomen dat het product zou worden onderworpen aan zowel antidumpingrechten als compenserende rechten wanneer maatregelen moeten worden genomen in verband met één en dezelfde situatie die voortvloeit uit dumping of exportsubsidie.

B. HIEROPVOLGENDE PROCEDURE

(3) Na de goedkeuring van de verordening waarbij voorlopige rechten werden ingesteld, diende een aantal belanghebbenden schriftelijk opmerkingen in. De partijen die hiertoe een verzoek hadden ingediend, werden in de gelegenheid gesteld te worden gehoord door de Commissie.

(4) De Commissie bleef alle informatie die zij nodig achtte voor haar definitieve conclusies verzamelen en verifiëren.

(5) De partijen werden op de hoogte gesteld van de essentiële feiten en overwegingen op grond waarvan de Commissie voornemens was de instelling aan te bevelen van een definitief compenserend recht en de definitieve invordering van de bedragen die middels voorlopige rechten waren zekergesteld. Tevens werd een periode vastgesteld waarin zij hun bezwaren hiertegen naar voren konden brengen.

(6) De Commissie hield bij haar definitieve conclusies, waarvan toepassing, rekening met de mondelinge en schriftelijke opmerkingen van de belanghebbende partijen.

C. BETROKKEN PRODUCT EN SOORTGELIJK PRODUCT

(7) De betrokken producten zijn roestvrijstalen staven, enkel koud bewerkt of koud nabewerkt, bevattende 2,5 of meer gewichtspercenten nikkel, met cirkelvormige of andere dan cirkelvormige dwarsdoorsnede.

(8) Na goedkeuring van de verordening waarbij voorlopige rechten werden ingesteld, betoogde een aantal Indiase exporterende producenten dat de naar de Gemeenschap uitgevoerde producten, wat bijvoorbeeld de chemische kenmerken betreft, niet vergelijkbaar waren met die welke op de binnenlandse markt in India werden verkocht en derhalve niet konden worden beschouwd als een soortgelijk product.

[1] PB L 288 van 21. 10. 1997, blz. 1.
[2] PB L 202 van 18. 7. 1998, blz. 40.
[3] PB L 155 van 29. 5. 1998, blz. 3.

(9) Dit argument kon niet worden aanvaard omdat in India geproduceerde en aldaar verkochte RSS alsmede Indiase RSS die op de communautaire markt werden verkocht dezelfde fysieke, technische en chemische basiskenmerken en toepassingen hadden.

(10) Een exporterende producent voerde aan dat producten die voldoen aan de standaard, DIN 1013 onder de draagwijdte van deze antisubsidieprocedure vallen en dat derhalve met deze producten rekening moet worden gehouden. Het bleek echter dat het hier om warmgewalste staven ging die derhalve niet onder het onderzoek vallen zoals uiteengezet in het bericht van inleiding [1] en de verordening voorlopig recht. Voorts werd opgemerkt dat deze producten niet onder de relevante GN-codes vallen waarop de maatregelen van toepassing zijn. Dit argument werd derhalve niet aanvaard.

(11) Omdat geen andere argumenten werden ingediend worden de in de overwegingen 8 tot en met 11 van de verordening voorlopig recht uiteengezette conclusies bevestigd.

D. **SUBSIDIES**

1. **Passbook-regeling**

(12) De Indiase autoriteiten betoogden dat deze regeling die wordt beschreven in de overwegingen 16 tot en met 24 van de verordening voorlopig recht geen compenserende maatregelen rechtvaardigt omdat het een toegestane terugbetalingsregeling was in de zin van bijlage I, onder i), en de bijlagen II en III van de basisverordening. Voorts werd aangevoerd dat op grond van bijlage I, onder i), niet wordt vereist dat ingevoerde inputs worden gebruikt voor de productie van exportgoederen.

In bijlage I, onder i), wordt echter duidelijk gesteld dat ingevoerde inputs bij de productie van het exportproduct moeten worden verbruikt (d.w.z. een terugbetalingsregeling in de zin van bijlage II) of dezelfde hoeveelheid en dezelfde kwaliteit en eigenschappen moeten hebben als de binnenlandse inputs (d.w.z. een terugbetalingsregeling voor vervangende producten in de zin van bijlage III). Op grond van de Passbook-regeling kunnen goederen die niet bij de productie van het exportproduct worden verbruikt noch dezelfde hoeveelheid en dezelfde kwaliteit en eigenschappen hebben als de binnenlandse inputs die fysiek zijn opgenomen in het exportproduct, zonder betaling van rechten worden ingevoerd. Men is derhalve van oordeel dat de Passbook-regeling op grond van de bepalingen van de basisverordening geen toegestane regeling is voor de terugbetaling van rechten op input of vervangende input.

(13) Vier Indiase exporterende producenten betoogden dat de regeling in de praktijk neerkomt op een legitieme terugbetalingsregeling, hetgeen zou zijn bewezen door het feit dat in de parallel lopende antidumpingprocedure correcties van de normale waarde werden toegestaan op grond van de Passbook-regeling. Een dergelijke correctie is echter niet relevant wanneer wordt nagegaan of de Passbook-regeling aanleiding geeft tot compenserende maatregelen, omdat hierbij wordt uitgegaan van de bepalingen van de basisverordening, op grond van de in overweging 12 uiteengezette redenen. Wanneer eenmaal is vastgesteld dat het om een subsidie gaat die aanleiding geeft tot compenserende maatregelen komt het volledige bedrag aan invoerrechten dat niet is betaald door de exporterende producent voor alle invoerverrichtingen ten voordele van de begunstigde. In dit opzicht kan niet worden volstaan met een reconstructie van de Passbook-regeling om na te gaan welke producten al dan niet fysiek zijn opgenomen in het product.

(14) De Indiase overheid verwees voorts naar het bestaan van een verificatieprocedure die gebaseerd was op de in overweging 19 van de verordening voorlopig recht beschreven „standard input/output norms". Deze „standard input/output norms" werden gehanteerd voor exportproducten en geven de hoeveelheden ingevoerde grondstoffen aan die normalerwijze noodzakelijk zijn om een eenheid van het eindproduct te vervaardigen. De Indiase overheid voerde aan dat het systeem was opgezet om ervoor te zorgen dat, zoals vereist op grond van bijlage I, onder i), en de bijlagen II en III van de basisverordening, de terugbetaling van invoerrechten niet te hoog is en dat de Commissie voorts alle werkelijke verrichtingen kon verifiëren om na te gaan of er sprake was van te hoge terugbetalingen.

Dit argument kan niet worden aanvaard, omdat de kwestie van te hoge terugbetalingen alleen relevant is bij toegestane terugbetalingsregelingen en in dit geval is vastgesteld dat de Passbook-regeling geen toegestane regeling is voor de terugbetaling van rechten op inputs of vervangende inputs in de zin van bijlage I, onder i), en de bijlagen II en III van de basisverordening.

(15) De Indiase overheid voerde aan dat het element van de minimaal toegevoegde waarde (MTW) in de „standard input/output norms" van de Passbook-regeling geen invoervervangende subsidie maakt omdat deze geen minimum bepaalt voor de binnenlandse input en de MTW tevens kon worden bereikt door bijvoorbeeld ingevoerde inputs te gebruiken.

Omdat de Passbook-regeling reeds wordt beschouwd als een regeling die aanleiding geeft tot compenserende maatregelen op grond van het feit dat zij samenhangt met de exportresultaten in de zin van artikel 3, lid 4, onder a), van de basisverordening, is het niet noodzakelijk om verder in te gaan op de kwestie van een invoervervangende subsidie.

[1] PB C 264 van 30. 8. 1997, blz. 2.

(16) De Indiase overheid was van oordeel dat voordelen uit hoofde van de Passbook-regeling geen aanleiding konden geven tot compenserende maatregelen omdat deze met ingang van 31 maart 1997 was afgeschaft en slechts een beperkt aantal ondernemingen nog gebruik kon blijven maken van de eerder verleende kredietbedragen. De Indiase overheid beriep zich op artikel 17 van de basisverordening, dat bepaalt dat een compenserende maatregel van kracht blijft zolang en voorzover deze nodig is om de schadeveroorzakende, tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies te neutraliseren, en wees tevens op eerdere praktijken van de Gemeenschap. Vier Indiase exporterende producenten waren van mening dat het uiterst aanvechtbaar is dat een regeling die niet langer van kracht is, kan worden beschouwd als aanleiding gevend tot compenserende maatregelen.

De Commissie meent echter dat de Passbook-regeling weliswaar is afgeschaft maar dat ondernemingen nog steeds gebruik kunnen maken van kredietbedragen uit hoofde van deze regeling voor exporttransacties die zijn gesloten vóór 31 maart 1997 en deze bedragen mogen gebruiken tot 31 maart 2000. Tot die datum kunnen derhalve uit hoofde van deze regeling belangrijke voordelen worden blijven verleend die subsidies vormen die aanleiding geven tot compenserende maatregelen. Wat de vraag betreft of voordelen na die datum aanleiding geven tot compenserende maatregelen is men van oordeel dat het in artikel 5 van de basisverordening uiteengezette principe van toepassing is, d.w.z. dat de hoogte van tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies wordt berekend in termen van het door de ontvanger daarmee verkregen voordeel. Tijdens het onderzoektijdvak werd de Passbook-regeling inderdaad opgeheven en vervangen door de regeling Duty Entitlement Passbook die tevens wordt beschouwd als een tot compenserende maatregelen aanleiding gevende regeling (zie overweging 34 van de verordening voorlopig recht). Omdat in de toekomst uit hoofde van deze nieuwe regeling voordelen verleend zullen blijven worden, is men van oordeel dat maatregelen moeten worden ingesteld aan de hand van de voordelen die in totaal zijn verkregen tijdens het onderzoektijdvak uit hoofde van zowel de Passbook-regeling als de regeling Duty Entitlement Passbook, omdat, zoals bepaald in artikel 17 van de basisverordening, het nog steeds nodig zal zijn de schadeveroorzakende, tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies te neutraliseren.

(17) De Indiase overheid verklaarde naar aanleiding van bovengenoemd argument dat na een besluit van het ministerie van Handel in juli 1998 de desbetreffende Indiase autoriteiten tot uiterlijk 30 september 1998 Passbook-kredietbedragen konden verlenen en niet, zoals eerder was bepaald, tot 31 maart 2000 (zie overweging 16). De Indiase overheid vroeg derhalve bij de definitieve vaststelling met deze nieuwe ontwikkeling rekening te houden.

Omdat dit argument in een zeer laat stadium van het onderzoek naar voren werd gebracht is het niet mogelijk de toepassing van dit besluit in de praktijk te verifiëren. Omdat, zoals hierboven uiteengezet, de Passbook-regeling is vervangen door de regeling Duty Entitlement Passbook (die tevens wordt beschouwd als een tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidie) en ook in de toekomst uit hoofde van deze nieuwe regeling voordelen zullen blijven worden verleend, is het niet juist de voordelen die exporteurs tijdens het onderzoektijdvak uit hoofde van de Passbookregeling ontvingen buiten beschouwing te laten. Derhalve dienen maatregelen te worden ingesteld op de voordelen die zijn ontvangen tijdens het onderzoektijdvak uit hoofde van zowel de Passbook-regeling als de regeling Duty Entitlement Passbook. Elke andere aanpak zou subsidieverlenende autoriteiten de mogelijkheid geven om compenserende maatregelen te ontlopen eenvoudigweg door de naam van een regeling tijdens het onderzoektijdvak te wijzigen.

(18) Vier Indiase exporterende producenten voerden aan dat de Commissie de subsidie had moeten berekenen aan de hand van de kredietbedragen die waren ontvangen voor de uitvoer in het onderzoektijdvak voor de betrokken producten in plaats van de debetbedragen die resulteerden uit de Passbookregeling. Zij waren van oordeel dat door in dit geval uit te gaan van de debetbedragen een exorbitant subsidiebedrag was ontstaan dat niet in verhouding stond tot de werkelijk uitgevoerde hoeveelheden naar de Europese Gemeenschap, hetgeen het gevolg was van de timing van het gebruik van het voordeel.

Voor de berekening van de subsidie wordt echter uitgegaan van het door de begunstigde onderneming tijdens het onderzoek verkregen voordeel. Het op basis van de eerder uitgevoerde hoeveelheden verkregen kredietbedrag wordt pas daadwerkelijk gebruikt wanneer het in het Passbook wordt gedebiteerd; pas dan ontvangt de begunstigde een voordeel in de vorm van vrijstelling van invoerrechten die normalerwijze hadden moeten worden betaald.

(19) Vier Indiase exporterende producenten betoogden dat bij de vaststelling van de voorlopige dumpingmarges en subsidiebedragen sprake was van dubbeltelling. Het gedeelte van de voordelen van de Passbook-regeling waarmee geen rekening was gehouden bij de antidumpingprocedure was dubbel gerekend met de subsidie; voorts zou de dumpingmarge volgens hen moeten zijn verlaagd.

In de eerste plaats moet worden opgemerkt dat de kwestie van aftrek in een antidumpingprocedure en de mate waarin maatregelen aanleiding geven tot compenserende maatregelen in een antisubsidieprocedure een verschillende aanpak vergen omdat

elke procedure uitgaat van verschillende basisverordeningen. Artikel 2, lid 1, onder a), ii), van de basisverordening bepaalt dat de vrijstelling ten behoeve van een uitgevoerd product van op het soortgelijke product rustende rechten en belastingen niet als subsidie wordt beschouwd, mits een dergelijke terugbetaling of kwijtschelding overeenkomstig de bepalingen van de bijlagen I tot en met III van de basisverordening geschiedt. De Passbook-regeling wordt op grond van de in overweging 25 van de verordening voorlopig recht uiteengezette redenen beschouwd als een tot compenserende maatregelen aanleiding gevende regeling en het uit deze regeling voortvloeiende voordeel voor de exporteurs wordt berekend op basis van het bedrag aan douanerechten dat normaal gesproken verschuldigd is voor alle invoer die plaatsvond tijdens het onderzoektijdvak, maar dat in het kader van de Passboekregeling niet werd betaald. Het vaststellen van het bedrag van de subsidie en de dumpingmarge zijn dan ook twee verschillende zaken.

Omdat alle onderzochte regelingen exportsubsidies bleken te zijn in de zin van artikel 3, lid 4, onder a), van de basisverordening, werden de voorlopige antidumpingrechten verlaagd met het bedrag van het compenserende voorlopig recht.

(20) Tot slot was de Indiase overheid van oordeel dat opneming van een rentebedrag bij de berekening van de totale voordelen voor ondernemingen die van deze regeling gebruik hadden gemaakt niet is vervat in de overeenkomst inzake subsidies en compenserende maatregelen (ASCM) van de Wereldhandelsorganisatie (WTO). Het was evenmin de gewoonte van de Gemeenschap om een dergelijk bedrag op te nemen in de berekening van het voordeel dat ondernemingen die van dergelijke subsidieregelingen gebruik maken, ontvangen.

Het rente-element wordt toegevoegd om rekening te houden met het voordeel voor de ontvanger als gevolg van het feit dat hij geen commerciële lening behoeft te sluiten. Artikel 6 van de basisverordening (dat artikel 14 van de ASCM weergeeft) stelt duidelijk dat bij de berekening van een subsidie wordt uitgegaan van de equivalente kosten van middelen op de commerciële markt. Sedert de inwerkingtreding van de WTO-overeenkomst is het derhalve de gewoonte van de Gemeenschap om in dergelijke gevallen bij de berekening van de totale voordelen een bedrag toe te voegen voor rente. Dit argument wordt derhalve afgewezen.

2. Exportbevorderingskapitaalgoederenregeling (EBKG-regeling)

(21) De Indiase overheid droeg een aantal argumenten aan met betrekking tot de EBKG-regeling die is beschreven in de overwegingen 36 tot en met 39 van de verordening voorlopig recht. Deze hebben betrekking op de kwalificatie van de regeling als een subsidie en de berekening van het subsidiebedrag.

(22) Volgens de Indiase overheid is het geen wettelijke verplichting dat kapitaalgoederen die in het kader van deze regeling zijn gekocht uitsluitend gebruikt moeten worden voor de productie van exportgoederen, zodat vrijstelling van invoerrechten voor goederen die in het kader van deze regeling zijn ingevoerd dienovereenkomstig niet kan worden beschouwd als tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidie.

Het onderzoek wees echter uit dat een onderneming, om gebruik te mogen maken van de EBKG-regeling, zich ertoe moet verplichten binnen een bepaalde periode goederen uit te voeren van een bepaalde waarde. Omdat deze regeling derhalve wettelijk gekoppeld is aan exportresultaten, d.w.z. dat een onderneming niet voor deze regeling in aanmerking kan komen zonder zich ertoe te verplichten goederen uit te voeren, is de Commissie van oordeel dat het hier, overeenkomstig de bepalingen van artikel 3, lid 4, onder a), van de basisverordening, om een specifieke regeling gaat die derhalve aanleiding geeft tot compenserende maatregelen. In het licht van deze feiten is de vraag of kapitaalgoederen uitsluitend of geheel niet worden gebruikt voor de productie van goederen voor de uitvoer derhalve niet relevant.

(23) De term „input" in bijlage I, onder i), (lijst met voorbeelden van uitvoersubsidies) van de basisverordening omvat tevens kapitaalgoederen en kwijtschelding van rechten en kan, op grond van dit punt, niet per se worden beschouwd als een subsidie, behalve wanneer te veel is terugbetaald.

Kapitaalgoederen vormen echter geen inputs in de zin van de basisverordening omdat zij niet fysiek zijn opgenomen in de exportproducten.

(24) De Indiase autoriteiten betwistten het feit dat de Commissie in haar voorlopige conclusies voor de berekening van het subsidiebedrag per eenheid de voordelen van de regeling alleen heeft gespreid over de exportomzet. Zij voerden aan dat voordelen uit hoofde van deze regeling moeten worden gespreid over de totale omzet, omdat kapitaalgoederen die in het kader van de EBKG-regeling worden ingevoerd, worden gebruikt voor de productie van goederen voor zowel de export als de binnenlandse markten.

Er werd echter vastgesteld dat deze regeling uitsluitend afhankelijk is van exportresultaten (zie overweging 22). Overeenkomstig artikel 7, lid 2, van de basisverordening is men derhalve van oordeel dat de voordelen uit hoofde van deze regeling alleen moeten worden gespreid over de exportomzet,omdat bij het verlenen van de subsidie alleen rekening wordt gehouden met' een bepaalde waarde van de export van goederen binnen een bepaalde periode. Het argument dat voordelen uit hoofde van de regeling gespreid moeten worden over de totale omzet wordt derhalve afgewezen.

(25) Eén Indiase exporterende producent betoogde dat de in de voorlopige conclusies gebruikte afschrijvingsperiode van 15,5 jaar (zie overweging 42 van de verordening voorlopig recht) onjuist is en dat een afschrijvingsperiode van 21 jaar had moeten worden gebruikt die overeenkomt met de periode die de onderneming hanteert voor de afschrijving van haar vaste activa.

De gebruikelijke afschrijvingsperiode van kapitaalgoederen in de desbetreffende bedrijfstak van roestvrijstalen producten bedroeg 15,5 jaar, hetgeen een gemiddelde is gebaseerd op gegevens van de medewerkende Indiase exporterende producenten. Deze periode komt overeen met de bepalingen van artikel 7, lid 3, van de basisverordening namelijk dat, wanneer een verband kan worden gelegd tussen de subsidie en de verwerving van vaste activa, de hoogte van de subsidie waartegen compenserende maatregelen kunnen worden genomen, wordt berekend door de subsidie te spreiden over een tijdvak dat in de betrokken bedrijfstak overeenstemt met de normaal gesproken gevolgde afschrijvingspraktijk voor deze activa. Gezien deze bepaling is het niet juist de specifieke afschrijvingsperiode van de onderneming te gebruiken. Dit verzoek wordt derhalve afgewezen.

(26) Eén Indiase exporterende producent voerde aan dat de winst op bepaalde machines niet had mogen worden meegerekend omdat deze niet waren besteld tijdens het onderzoektijdvak. Nader onderzoek wees echter uit dat de onderneming in feite een voordeel heeft behaald uit hoofde van deze regeling, in de vorm van een vrijstelling van invoerrechten die normaal gesproken verschuldigd zouden zijn tijdens het onderzoektijdvak. Het feit dat de machines tijdens het onderzoektijdvak niet volledig operationeel waren, doet hieraan geen afbreuk.

(27) Tot slot was de Indiase overheid van oordeel dat opneming van een rentebedrag bij de berekening van de totale voordelen voor ondernemingen die van deze regeling gebruik hadden gemaakt niet is vervat in de ASCM van de WTO. Het is evenmin de gewoonte van de Gemeenschap om een dergelijk bedrag op te nemen in de berekening van het voordeel dat ondernemingen ontvangen die van dergelijke subsidieregelingen gebruik maken.

Dit argument wordt afgewezen op grond van de in overweging 20 uiteengezette redenen.

3. **Regeling vrijstelling inkomstenbelasting**

(28) De Indiase overheid voerde aan dat bij de berekening van eventuele voordelen voor de betrokken Indiase exporterende producenten nu rekening zou moeten worden gehouden met het verlaagde percentage van de bedrijfsbelasting, omdat deze in de overwegingen 44 tot en met 48 van de verordening voorlopig recht beschreven belasting sedert het belastingjaar 1996/1997 (d.w.z. de periode waarop de Commissie haar voorlopige conclusies baseerde met betrekking tot deze regeling) was verlaagd.

Artikel 5 van de basisverordening bepaalt evenwel dat de hoogte van tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies moet worden berekend in termen van het door de ontvanger daarmee verkregen voordeel waarvan het bestaan wordt vastgesteld in het onderzoektijdvak voor de subsidiëring. Zoals hierboven in het geval van de voorlopige conclusies werd uiteengezet, berekende de Commissie de voordelen op basis van het belastingjaar 1996/1997 (d.w.z. 1 april 1996 t/m 31 maart 1997), dat het meest overeenkomt met het onderzoektijdvak. Tijdens dit belastingjaar bedroeg de bedrijfsbelasting 43 %. Voor het volgende belastingjaar (d.w.z. van 1 april 1997 tot en met 31 maart 1998) werd dit percentage verlaagd tot 35 %. Omdat een deel van dit laatste belastingjaar binnen het onderzoektijdvak van deze procedure valt, is men van oordeel dat het bedrag van tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies zou moeten worden berekend aan de hand van een pro rata van de twee belastingpercentages die tijdens het onderzoektijdvak van toepassing waren. Passende correcties werden derhalve uitgevoerd met betrekking tot het subsidiebedrag voor ondernemingen die van deze regeling gebruik hebben gemaakt.

(29) De Indiase overheid voerde tevens aan dat de Commissie in haar voorlopige conclusies in strijd had gehandeld met eerdere communautaire praktijken alsmede met zowel de ASCM als de basisverordening doordat bij de totale voordelen voor ondernemingen die van deze regeling gebruik hadden gemaakt een bedrag werd toegevoegd voor interest.

Bij de beoordeling van deze regeling was men echter van mening dat het bedrag van de belasting dat een onderneming niet had hoeven te betalen in het belastingjaar dat het meest overeenstemt met het onderzoektijdvak de meest duidelijke indicator was waarop het voordeel voor een onderneming uit hoofde van deze regeling kon worden gebaseerd. Dit bedrag wordt geacht overeen te komen met een eenmalige subsidie die beschikbaar is voor een onderneming tijdens het onderzoektijdvak. Deze subsidie wordt vermeerderd met een bedrag voor interest op grond van de in overweging 20 uiteengezette redenen en dit argument dient derhalve te worden afgewezen.

4. **Bedrag van de tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies**

(30) Rekening houdend met de definitieve conclusies met betrekking tot de verschillende regelingen zoals hierboven uiteengezet, zijn de bedragen van de tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies voor elk van de onderzochte exporterende producenten als volgt:

	Passbook	Duty Entitlement Passbook	EBKG	Inkomsten-belasting	Totaal
Bhansali Bright Bars	13,7 %			0,7 %	14,4 %
Facor (Ferro Alloys Corp.)	84,5 %		1,1 %		85,6 %
Grand Foundry	84,5 %				84,5 %
Isibars	38,7 %		1,1 %	1,2 %	41,0 %
Mukand	18,1 %		0,1 %	1,4 %	19,6 %
Parekh				0,4 %	0,4 %
Panchmahal Steel	0,2 %		0,7 %		0,9 %
Raajratna Metal Industries	44,2 %			2,7 %	46,9 %
Venus Wire Industries	22,9 %			1,8 %	24,7 %
Viraj Impoexpo	25,6 %			1,4 %	27,0 %

(31) Het definitief vastgestelde subsidiebedrag voor de Indiase ondernemingen die niet aan dit onderzoek hebben meegewerkt bedraagt, uitgedrukt als een percentage van de nettoprijs, franco grens Gemeenschap, 88,3 % oftewel de som van de hoogste bedragen die werden verleend aan de medewerkende exporteurs in het kader van de regelingen.

(32) Eén exporterende producent, Chandan Steel Ltd, werkte mee aan de antidumpingprocedure en kreeg een voorlopige individuele dumpingmarge en een voorlopige individuele schademarge; hij werkte echter niet volledig mee aan de antisubsidieprocedure. In de context van deze procedure is artikel 28 van de basisverordening van toepassing voor het vaststellen van de subsidie, hetgeen voor deze onderneming neerkomt op 88,3 %, uitgedrukt als een percentage van de nettoprijs, franco grens Gemeenschap. Wel is men van oordeel dat rekening zou moeten worden gehouden met de medewerking van deze onderneming in de antidumpingprocedure en dat het definitieve compenserende recht zou moeten worden gebaseerd op het peil waarop de schade wordt tenietgedaan, dat werd vastgesteld voor de uitvoer van deze onderneming van het betrokken product naar de Gemeenschap tijdens het onderzoektijdvak in de antidumpingprocedure, omdat dit lager is dan het subsidiebedrag (zie overweging 67).

(33) Voor de in overweging 6 van de verordening voorlopig antidumpingrecht vermelde exporteur (Sindia Steel Ltd) werd het juist geoordeeld de gewogen gemiddelde subsidie die was vastgesteld voor de medewerkende Indiase ondernemingen toe te passen op deze onderneming. Het definitieve subsidiebedrag voor deze onderneming bedraagt, uitgedrukt als een percentage van de nettoprijs franco grens Gemeenschap, 34,5 %.

E. SCHADE

1. Communautaire bedrijfstak

(34) Na de totale productie van de communautaire bedrijfstak van RSS opnieuw te hebben geverifieerd bleek dat deze niet, zoals ten onrechte was vermeld in de verordening voorlopig recht, 45 % vertegenwoordigde van de totale communautaire productie maar slechts 38 %. Dit percentage voldoet echter aan de voorwaarden van artikel 9, lid 1, en artikel 10, lid 8, van de basisverordening.

2. Verbruik in de Gemeenschap, marktaandeel en ingevoerde hoeveelheid uit India

(35) Na de bekendmaking werden geen opmerkingen ontvangen met betrekking tot het verbruik van RSS in de Gemeenschap, het marktaandeel alsmede de omvang van de ingevoerde hoeveelheden uit India. De in de overwegingen 53 tot en met 56 van de verordening voorlopig recht vermelde conclusies worden derhalve bevestigd.

3. Prijzen van het met subsidie uit India ingevoerde product en prijsonderbieding

a) *Berekening van de prijsonderbiedingsmarges*

(36) Zoals uiteengezet in de verordening voorlopig recht (overwegingen 57 tot en met 65) werd voor elk van de betrokken Indiase producenten een uitgebreid onderzoek uitgevoerd waaruit belangrijke prijsonderbiedingsmarges naar voren kwamen. De prijsonderbiedingsmarges werden berekend door per product de gewogen gemiddelde uitvoer-

prijzen, grens Gemeenschap, te vergelijken met de gewogen gemiddelde prijzen af fabriek van de bedrijfstak van de Gemeenschap aan niet-verbonden partijen. Indiase producten waarvoor geen gelijk communautair product werd gevonden, werden uitgesloten van de berekening nadat was vastgesteld dat de overige transacties voldoende representatief waren. Wanneer de producten via verbonden ondernemingen werden uitgevoerd, werden de uitvoerprijzen gecorrigeerd voor de kosten die tussen de invoer en de verkoop aan de eerste onafhankelijke afnemer in de Gemeenschap werden gemaakt, alsmede voor de winst. De verkoopprijs van de communautaire bedrijfstak werd gecorrigeerd voor vervoerskosten binnen de Gemeenschap. Terwijl de Indiase exporteurs uitsluitend aan handelaren verkochten, leverde de communautaire bedrijfstak zijn producten zowel aan handelaren als aan eindgebruikers. De verkoopprijzen van de communautaire producenten aan eindgebruikers werden derhalve aangepast aan de prijzen voor handelaren. De Indiase exportprijzen werden voorts gecorrigeerd voor de kosten van laden, lossen en overladen en vastgesteld op het niveau franco grens Gemeenschap.

(37) Verschillende Indiase producenten vroegen nogmaals om een correctie voor verschillen in tijdsverloop tussen de order en de levering en verschillen in de betrouwbaarheid ten aanzien van tijdige levering tussen de Indiase en de communautaire producenten. Zij voerden met name aan dat zij hun afnemers regelmatig creditnota's moesten verstrekken in verband met late levering. Uit creditnota's voor late levering blijkt evenwel niet dat langere leveringstijden van de Indiase producenten of onbetrouwbaarheid van hun leveringstijden tijdens de prijsonderhandelingen van invloed waren op de verkoopprijs. Dit verzoek kan derhalve niet worden aanvaard. Wel werd rekening gehouden met het feit dat de contractuele leveringstijden van de Indiase producenten vaak varieerden van vier tot zes maanden zonder dat dit echter gevolgen had voor de overeengekomen verkoopprijs.

(38) Alle Indiase producenten vroegen nogmaals om een correctie voor kwaliteitsverschillen. De door de communautaire producenten geproduceerde RSS zou volgens hen een hogere verwerkbaarheid hebben zodat het aantal cycli in verdere verwerkingsprocessen van RSS zou worden verlaagd. Een aantal communautaire producenten verkocht inderdaad een bepaalde hoeveelheid producten onder een handelsmerk met de vermelding van een hogere verwerkbaarheid. Er was echter geen consequent prijspatroon waaruit bleek dat producten met een hogere verwerkbaarheid tegen hogere prijzen werden verkocht en derhalve een hogere marktwaarde zouden hebben. Een correctie kon derhalve niet worden toegestaan omdat gevolgen voor prijzen en prijsvergelijkbaarheid niet waren vastgesteld. Bovendien hadden alle Indiase producenten een identiek verzoek om een correctie ingediend waarbij geen rekening was gehouden met potentiële kwaliteitsverschillen tussen hun producten onderling.

(39) Een Indiase onderneming betoogde dat de verkoopprijs van de communautaire bedrijfstak bestond uit een basisprijs en een zogenaamde „legeringstoeslag", d.w.z. een prijselement voor legeringen in RSS. De onderneming vroeg de legeringstoeslag uit te sluiten van de verkoopprijzen van de communautaire bedrijfstak bij de berekening van de prijsonderbieding en het prijsbederf. Dit verzoek kon niet worden ingewilligd omdat de legeringstoeslag deel uitmaakte van de verkoopprijs die werd betaald door de afnemers. Bovendien bevatten de Indiase verkoopprijzen eveneens een legeringselement, hoewel dit niet uitdrukkelijk was vermeld op de factuur.

(40) Rekening houdend met de hierboven beschreven correcties zijn de prijsonderbiedingsmarges als volgt:

— Bhansali Bright Bars Pvt Ltd/Bhansali Ferromet Pvt Ltd, Mumbai	14,5 %
— Chandan Steel Ltd, Umbergaon	14,9 %
— Facor (Ferro Alloys Corp. Ltd), Nagpur	13,0 %
— Grand Foundry Ltd, Mumbai	13,2 %
— Isibars Ltd, Mumbai	19,4 %
— Mukand Ltd, Mumbai	17,8 %
— Panchmahal Steel Ltd, Baroda	13,9 %
— Parekh Bright Bars Pvt Ltd, Thane	5,8 %
— Raajratna Metal Industries Ltd, Ahmedabad	15,8 %
— Venus Wire Industries Ltd, Mumbai	12,8 %
— Viraj Alloys Ltd/Viraj Impoexpo Ltd, Mumbai	15,7 %.

(41) De gemiddelde gewogen prijsonderbiedingsmarge voor Sindia Steel Ltd (zie overweging 33) bedroeg 16,8 %. Vastgesteld werd dat het om belangrijke prijsonderbiedingsmarges ging.

b) *Concurrentieverstorend gedrag*

(42) Na de bekendmaking bleven de Indiase ondernemingen volhouden dat de berekening van de prijsonderbiedingsmarges alsmede de conclusies inzake andere schadefactoren, het oorzakelijk verband en het belang van de Gemeenschap niet van betekenis zouden zijn in de context van dit onderzoek gezien de beschikking van de Commissie [1] in mededingingszaak IV/35.814 „Legeringstoeslag". In deze beschikking werd verklaard dat communautaire producenten van roestvrijstalen platte producten „in onderlinge afstemming de referentiewaarden voor de berekeningswijze van de legeringstoeslag hadden gewijzigd, welke praktijk zowel ten doel als ten gevolge had dat de normale mededinging op de gemeenschappelijke markt werd beperkt en vervalst.".

[1] PB L 100 van 1. 4. 1998, blz. 55.

(43) Deze beschikking had echter betrekking op „platte producten" van roestvrij staal en niet op roestvrijstalen staven die tot de categorie van lange producten behoren. Voorts zijn de producenten van platte producten en de producenten van RSS in belangrijke mate niet identiek en ligt het aantal van de producenten van RSS aanzienlijk hoger dan dat van de producenten van platte producten.

(44) De Indiase producenten bleven echter bij hun standpunt dat er tevens voor RSS sprake was van een in onderling overleg overeengekomen praktijk. Een aantal van hen diende bij de Commissie een formele klacht in overeenkomstig artikel 3 van Verordening nr. 17 ([1]). Om hun standpunt kracht bij te zetten verklaarden de Indiase ondernemingen dat één van de nationale staalorganisaties in de Gemeenschap maandelijks bij al haar leden een lijst liet circuleren van de legeringstoeslagen die de belangrijkste producent in dit land toepaste. Voorts zou deze producent dezelfde coëfficiënt (de zogenaamde opbrengstfactor) toepassen als een handelaar in een andere lidstaat om de legeringstoeslag te berekenen voor RSS op basis van de legeringstoeslag voor platte producten. Deze informatie zou volgens hen afdoende bewijsmateriaal zijn voor het bestaan van een in onderling overleg overeengekomen praktijk op de markt voor RSS.

(45) De toepassing van een legeringstoeslag als zodanig met gebruik van een rendementsfactor is niet onwettig. Een producent van roestvrij staal kan met behulp van het systeem voor legeringstoeslagen op rechtmatige wijze de prijsschommelingen van de marktprijzen voor legeringselementen tot uitdrukking brengen in de verkoopprijzen aan zijn afnemers en zich zo beschermen tegen het risico van belangrijke schommelingen bij de productiekosten. Een legeringstoeslag wordt bovendien ook toegepast op andere staalmarkten buiten de Gemeenschap en wordt, met een korte onderbreking, al talloze jaren toegepast in de Gemeenschap. Bovendien dienen de communautaire producenten op grond van artikel 60 van het EGKS-Verdrag en de communautaire uitvoeringsvoorschriften het systeem voor toeslagen dat voor EGKS-producten van toepassing is, mee te delen aan de Commissie en andere belanghebbenden (artikel 6, onder b), van Beschikking nr. 37-54 ([2]).

(46) Overeenkomstig de beschikking van de Commissie in zaak IV/35.814 zou toepassing van een systeem voor legeringstoeslagen derhalve alleen onwettig zijn indien een dergelijk systeem zou zijn toegepast op een gecoördineerde wijze, d.w.z. concurrentiebeperkend. Tijdens het onderzoek werd hiervoor echter geen afdoend bewijsmateriaal aangetroffen.

(47) Bovendien bleek dat de prijzen van de communautaire producenten voor identieke producten voor vergelijkbare afnemers in identieke perioden varieerden, hetgeen uiteenlopende winstmarges opleverde voor de communautaire bedrijfstak.

(48) In het licht van het bovenstaande werd vastgesteld dat de conclusies inzake schade en het belang van de Gemeenschap met inbegrip van de berekening van de prijsonderbiedingsmarges niet, zoals de Indiase ondernemingen hadden aangevoerd, zonder betekenis waren. Het Indiase verzoek om het onderzoek onmiddellijk te beëindigen kon derhalve niet worden ingewilligd. Het was evenmin mogelijk om het antisubsidieonderzoek op te schorten tot dat de Commissie haar onderzoek met betrekking tot het concurrentieverstorend gedrag zou hebben afgerond, omdat een antisubsidieonderzoek overeenkomstig artikel 11, lid 9, van de basisverordening in ieder geval binnen 13 maanden na de opening moet worden beëindigd.

(49) De Commissie blijft haar onderzoek met betrekking tot het concurrentieverstorende gedrag dat zou hebben plaatsgevonden, echter voortzetten. Mocht zij tot de conclusie komen dat er inderdaad sprake is van gecoördineerde praktijken, dan zal voldaan zijn aan de voorwaarden om ex officio een nieuw onderzoek te openen. Een dergelijk nieuw onderzoek zou snel moeten worden gestart, d.w.z. uiterlijk binnen twaalf maanden, om na te gaan of en in hoeverre de relevante conclusies inzake schade, oorzakelijk verband en het belang van de Gemeenschap door dergelijke concurrentieverstorende praktijken worden beïnvloed.

4. **Situatie van de communautaire bedrijfstak**

(50) Na goedkeuring van de verordening voorlopig recht werden geen opmerkingen ontvangen met betrekking tot de situatie van de communautaire bedrijfstak ten aanzien van de omvang van de productie, de productiecapaciteit en de capaciteitsbenutting, de verkochte hoeveelheden, het marktaandeel, de verkoopprijzen, de winstgevendheid, de werkgelegenheid en de voorraden. De conclusies van de overwegingen 67 tot en met 78 van de verordening voorlopig recht worden derhalve bevestigd.

De regering van India zette evenwel vraagtekens bij deze conclusies, met name omdat de daling van de cijfers van de communautaire productie volgens haar niet kan worden toegeschreven aan de afnemende Indiase invoer. Dit argument heeft betrekking op het oorzakelijke verband dat later aan de orde komt. Tot slot betoogde de regering van India dat de communautaire bedrijfstak zijn verkoop in de periode van 1994 tot de twaalf maanden van het onderzoektijdvak aan verbonden partijen had verhoogd (zie overweging 52 van de verordening voorlopig recht). Dit ontkracht echter niet de conclusies inzake de totale verkoop (met name een negatieve ontwikkeling van het marktaandeel sedert 1994) en inzake de verkoop aan niet-verbonden partijen die tevens worden gebruikt voor het berekenen van de prijsonderbieding.

([1]) PB 13 van 21. 2. 1962, blz. 204/62.
([2]) PB 18 van 1. 8. 1954, blz. 470/54.

5. **Conclusies**

(51) Op basis van het bovenstaande werd vastgesteld dat de communautaire bedrijfstak aanmerkelijke schade heeft geleden, zoals uiteengezet in overweging 79 van de verordening voorlopig recht.

F. **OORZAKELIJK VERBAND**

(52) Na goedkeuring van de verordening voorlopig recht vroeg een aantal Indiase ondernemingen zich af of de schade die werd geleden door de communautaire bedrijfstak het gevolg was van de met subsidie ingevoerde producten uit India. Volgens hen zou deze schade zijn veroorzaakt door andere factoren, namelijk laaggeprijsde invoer uit andere landen. Bovendien zouden andere communautaire producenten niet dezelfde trend hebben gevolgd als de communautaire bedrijfstak.

(53) In dit verband mag niet worden vergeten dat tijdens de gehele betrokken periode belangrijke hoeveelheden van het ingevoerde product uit India aanwezig waren en in 1996 zelfs een marktaandeel van 9,1 % vertegenwoordigden. Verder werd vastgesteld dat deze invoer geschiedde tegen prijzen die de prijzen van de communautaire bedrijfstak in belangrijke mate onderboden. Daarnaast werd rekening gehouden met het feit dat een aantal handelaren RSS aankopen van zowel Indiase als communautaire bronnen, zodat de markt transparant en prijsgevoelig wordt.

De hierboven beschreven trends van de Indiase invoer vielen samen met de verslechtering van de situatie van de communautaire bedrijfstak, met name het verlies van marktaandeel en de neerwaartse druk op de prijzen sedert 1995. Als gevolg van de invoer met subsidie van RSS van oorsprong uit India moest de communautaire bedrijfstak tijdens het onderzoektijdvak zijn prijzen aanzienlijk verlagen, zonder dat rekening kon worden gehouden met de gevolgen voor de winstgevendheid. Er werd derhalve een oorzakelijk verband vastgesteld tussen de invoer met subsidie en de aanmerkelijke schade die de communautaire bedrijfstak heeft geleden.

(54) Tevens werd onderzocht of andere factoren dan de invoer met subsidie zouden kunnen hebben bijgedragen tot de schade die werd geleden door de communautaire bedrijfstak. Hierbij werd opgemerkt dat slechts hoeveelheden werden ingevoerd uit andere landen, onder of dichtbij de in artikel 14, lid 4, van de basisverordening vermelde drempels en/of tegen hogere prijzen dan de Indiase invoer. Het oorzakelijke verband tussen de invoer met subsidie uit India en de schade die werd geleden door de communautaire bedrijfstak kan door deze invoer derhalve niet zijn verbroken.

(55) Voorts werd nagegaan of de situatie van andere communautaire producenten, zoals een aantal Indiase producenten aanvoerde, aanzienlijk beter zou zijn dan die van de communautaire bedrijfstak. Hierbij mag echter niet worden vergeten dat alleen uitgebreide en gecontroleerde gegevens beschikbaar zijn voor de communautaire bedrijfstak. Wanneer echter rekening wordt gehouden met de doorzichtigheid en de prijsgevoeligheid van de RSS-markt in de Gemeenschap, leek het echter niet onredelijk te concluderen dat de andere communautaire producenten vermoedelijk een soortgelijke ontwikkeling hebben doorgemaakt als de communautaire bedrijfstak, in het bijzonder wat de prijzen betreft.

(56) Tot slot werd betoogd dat de daling van de RSS-prijzen van de communautaire bedrijfstak sedert 1995 het resultaat zou zijn van een daling van de legeringsprijzen. Een eventuele verandering van de wereldmarktprijzen voor legeringen is echter in gelijke mate van toepassing op de Indiase producenten en is derhalve niet van invloed op de vastgestelde onderbieding. Voorts werd opgemerkt dat de communautaire bedrijfstak zijn basisprijzen ook aanmerkelijk had verlaagd.

(57) In het licht van het bovenstaande worden de in de verordening voorlopig recht (overwegingen 80 tot en met 88) uiteengezette conclusies bevestigd, d.w.z. dat de laaggeprijsde invoer met subsidie uit India als zodanig aanmerkelijke schade heeft toegebracht aan de bedrijfstak van de Gemeenschap.

G. **BELANG VAN DE GEMEENSCHAP**

(58) Na goedkeuring van de verordening voorlopig recht werden geen van bewijsmateriaal voorziene toelichtingen ingediend ten aanzien van de in de overwegingen 89 tot en met 94 van de verordening voorlopig recht uiteengezette analyse van het belang van de Gemeenschap.

(59) Dienovereenkomstig wordt vastgesteld dat het instellen van maatregelen zal leiden tot een herstel van de daadwerkelijke mededinging, zodat de communautaire bedrijfstak het verloren marktaandeel kan terugwinnen en zijn winstgevendheid kan verbeteren.

(60) Omdat noch de afnemers noch de importeurs hadden gereageerd, ging men ervan uit dat de gevolgen van een eventuele verwachte prijsstijging beperkt zouden zijn, waarbij tevens rekening wordt gehouden met de hoogte van het voorgestelde recht. Wat de toeleveringsbedrijven betreft werd geconcludeerd dat herstel van billijke handelsvoorwaarden zou leiden tot een verbetering van hun concurrentievermogen.

(61) Samenvattend werd geconcludeerd dat de in de overwegingen 89 tot en met 93 van de verordening voorlopig recht uiteengezette conclusies kunnen worden bevestigd. Er zijn met name geen dwingende redenen die doen veronderstellen dat het niet in het belang van de Gemeenschap zou zijn om maatregelen te nemen.

H. COMPENSERENDE MAATREGELEN

(62) Uitgaande van bovenstaande conclusies inzake subsidie, schade, oorzakelijk verband en het belang van de Gemeenschap heeft de Commissie de vorm en het niveau bepaald van de definitieve compenserende maatregelen die noodzakelijk zijn om de handelverstorende gevolgen van schadelijke subsidie weg te nemen en daadwerkelijke concurrentievoorwaarden op de communautaire markt voor RSS te herstellen.

(63) Zoals uiteengezet in de overwegingen 96 tot en met 98 van de verordening voorlopig recht werd dan ook een prijsniveau berekend waarop geen schade wordt veroorzaakt, waarbij de communautaire bedrijfstak de productiekosten kan dekken en een redelijke winst kan boeken op de verkoop van het betrokken product.

(64) Een Indiase onderneming betoogde dat de berekening van het niet-schadelijke prijsniveau onjuist was omdat de winstmarge voor alle productsoorten identiek was. Het niet-schadelijke prijsniveau werd berekend op basis van de gemiddelde verkoopprijzen per product min de feitelijke gewogen gemiddelde winstmarge van de communautaire bedrijfstak vermeerderd met een redelijke winst zoals hierboven uiteengezet. Dit lijkt de meest passende aanpak voor dit onderzoek.

(65) De vergelijking van de prijsniveaus waarop geen schade wordt veroorzaakt met de uitvoerprijzen van de Indiase producenten resulteerde in de hiernavolgende schademarges in verhouding tot de prijs franco grens Gemeenschap:

— Bhansali Bright Bars Pvt Ltd/Bhansali
— Ferromet Pvt Ltd, Mumbai 18,4 %
— Chandan Steel Ltd, Umbergaon 19,0 %
— Facor (Ferro Alloys Corp. Ltd), Nagpur 16,5 %
— Grand Foundry Ltd, Mumbai 16,6 %
— Isibars Ltd, Mumbai 25,5 %
— Mukand Ltd, Mumbai 25,3 %
— Panchmahal Steel Ltd, Baroda 17,6 %
— Parekh Bright Bars Pvt Ltd, Thane 7,5 %
— Raajratna Metal Industries Ltd, Ahmedabad 19,8 %
— Venus Wire Industries Ltd, Mumbai 16,1 %
— Viraj Alloys Ltd/Viraj Impoexpo Ltd, Mumbai 20,2 %.

(66) Voor Sindia Steels Ltd werd het gewogen gemiddelde van de schademarges van de samenwerkende Indiase ondernemingen toegepast. Dit resulteerde in een schademarge van 22,1 %.

(67) Overeenkomstig artikel 15, lid 1, van de basisverordening dient het dumpingrecht overeen te komen met het subsidiebedrag, behalve wanneer de schademarge lager is. Dit leverde de volgende rechten op voor de medewerkende producenten:

— Bhansali Bright Bars Pvt Ltd/Bhansali Ferromet Pvt Ltd, Mumbai 14,4 %
— Chandan Steel Ltd, Umbergaon 19,0 %
— Facor (Ferro Alloys Corp. Ltd), Nagpur 16,5 %
— Grand Foundry Ltd, Mumbai 16,6 %
— Isibars Ltd, Mumbai 25,5 %
— Mukand Ltd, Mumbai 19,6 %
— Panchmahal Steel Ltd, Baroda 0,0 %
— Parekh Bright Bars Pvt Ltd, Thane 0,0 %
— Raajratna Metal Industries Ltd, Ahmedabad 19,8 %
— Venus Wire Industries Ltd, Mumbai 16,1 %
— Viraj Alloys Ltd/Viraj Impoexpo Ltd, Mumbai 20,2 %.

(68) Voor Sindia Steels Ltd zou het recht 22,1 % moeten bedragen.

(69) Om te voorkomen dat niet-medewerking wordt beloond en ervoor te zorgen dat de compenserende maatregelen niet kunnen worden ontweken, was men van oordeel dat het recht voor de niet-medewerkende ondernemingen moest worden vastgesteld op het hoogste percentage dat was ingesteld, oftewel, 25,5 %, omdat veel Indiase exporterende producenten wel medewerking hadden verleend.

I. VERBINTENISSEN

(70) In een vergevorderd stadium van het onderzoek boden verschillende Indiase ondernemingen verbintenissen aan. Zij boden aan in de toekomst voor hun export naar de Gemeenschap geen gebruik te maken van exportsubsidies die aanleiding zouden kunnen geven tot compenserende maatregelen. Volgens deze ondernemingen zouden deze verbintenissen tot gevolg hebben dat de uitvoerprijzen aanzienlijk omhoog zouden gaan.

Dit aanbod kon niet worden aanvaard. In de eerste plaats zouden deze ondernemingen tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies blijven ontvangen, gebaseerd op hun uitvoer naar andere landen dan de Gemeenschap, alsmede voor de invoer van grondstoffen en kapitaalgoederen die waren gebruikt voor de productie van andere producten dan RSS. Het zou te gecompliceerd zijn om toezicht te houden op dergelijke verbintenissen, zodat ontwijking zeer wel mogelijk zou zijn.

In de tweede plaats bevatte de maatregel geen enkel element voor prijsbeheersing en was men derhalve van oordeel dat de schadelijke gevolgen van de invoer met subsidie niet teniet zouden worden gedaan door aanvaarding van een dergelijke verbintenis.

Nadat de termijn voor het indienen van voorstellen voor verbintenissen was verstreken, bood een andere exporterende producent een voorstel voor een verbintenis aan. Deze onderneming bood aan bepaalde minimumprijzen in acht te nemen. Onderzoek van dit aanbod wees uit dat het, als gevolg van de zeer uiteenlopende soorten van en de belangrijke prijsschommelingen voor het betrokken product, moeilijk zou zijn prijzen te bepalen waarbij de schadelijke gevolgen van invoer met subsidie teniet zouden worden gedaan. Deze verbintenis kan derhalve niet worden aanvaard.

J. **INNING VAN HET VOORLOPIGE RECHT**

(71) Gezien de hoogte van de tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies die werden verstrekt aan de exporterende producenten en in het licht van de ernstige schade die was berokkend aan de communautaire bedrijfstak, wordt het noodzakelijk geacht de bedragen die voor het voorlopige compenserende recht uit hoofde van Verordening (EG) nr. 1556/98 als zekerheid werden gesteld, ten belope van het definitieve recht definitief te innen, dehalve wanneer het bedrag van de voorlopige rechten lager is, in welk geval het voorlopige recht prevaleert,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Er wordt een definitief compenserend recht ingesteld op de invoer van roestvrijstalen staven, ingedeeld onder de GN-codes 7222 20 11, 7222 20 21, 7222 20 31 en 7222 20 81, van oorsprong uit India.

2. Het recht dat van toepassing is op de nettoprijs, franco grens Gemeenschap, bedraagt voor producten die vervaardigd zijn door de volgende ondernemingen:

Producent	Recht (%)	Aanvullende Taric-code
Bhansali Bright Bars Pvt Ltd/Bhansali Ferromet Pvt Ltd, Mumbai	14,4	8226
Chandan Steel Ltd, Umbergaon	19,0	8593
Facor (Ferro Alloys Corp. Ltd), Nagpur	16,5	8400
Grand Foundry Ltd, Mumbai	16,6	8401
Isibars Ltd, Mumbai	25,5	8402
Mukand Ltd, Mumbai	19,6	8403
Panchmahal Steel Ltd, Baroda	0	8404
Parekh Bright Bars Pvt Ltd, Thane	0	8594
Raajratna Metal Industries Ltd, Ahmedabad	19,8	8405
Sindia Steels Ltd, Nashik	22,1	8406
Venus Wire Industries Ltd, Mumbai	16,1	8407
Viraj Alloys Ltd/Viraj Impoexpo Ltd, Mumbai	20,2	8410
Alle andere ondernemingen	25,5	8900

3. Tenzij anders vermeld, zijn de bepalingen inzake douanerechten van toepassing.

Artikel 2

Het bedrag dat uit hoofde van het voorlopige compenserende recht krachtens Verordening (EG) nr. 1556/98 als zekerheid was gesteld, zal definitief worden geïnd ten belope van het voorlopige recht indien dit lager is dan het definitieve recht; in alle andere gevallen wordt het geïnd ten belope van het definitief ingestelde recht. Bedragen die boven het definitieve bedrag van het compenserende recht als zekerheid waren gesteld, worden vrijgegeven.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen.*

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 13 november 1998.

Voor de Raad

De Voorzitter

J. FARNLEITNER